

KAN ER EEN NIEUWE WERELDLERAAR ZIJN?

9 januari 1959

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik u er allereerst op wijzen, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Na de pauze kunt u algemeen vragen stellen, mits dezen niet van persoonlijke aard zijn. Er wordt de voorkeur aan gegeven - mede vanwege de verwerking van de verslagen - dat u deze vragen schriftelijk indient, hoewel aanvullende vragen mondeling gesteld kunnen worden.

Dan ga ik spreken over punten die gerezen zijn aan de hand van uitspraken op Tweede Kerstdag. Degenen onder u die deze bijeenkomst bijgewoond hebben, weten misschien dat wij toen gesproken hebben over een nieuwe wereldleraar. Dit heeft hier en daar aanleiding gegeven tot commentaren. Een daarvan was als volgt: Staat er niet geschreven, dat in die dagen velen zullen zeggen: "De Meester is hier, of de Meester is daar, doch dat allen valse profeten zijn." Ik geloof dat het nuttig is, wanneer wij dit onderwerp toch nog even nader bezien, zodat ik u voor vandaag over deze vraag spreek:

KAN ER EEN NIEUWE WERELDLERAAR ZIJN?

Ik wil wijzen op het feit, dat ook het christendom erkent, dat er gedurende tijden van grote spanning en verdrukking stemmen Gods, profeten opstaan. Het Oude Testament is grotendeels uit de uitspraken van dergelijke profeten opgebouwd. Ik kan niet aannemen, dat alleen de komst van Jezus voldoende is geweest om alle verdere verbinding tussen de leidende krachten, de hoge geesten en de mensheid te verbreken. Integendeel, wij menen te kunnen aantonen, dat ook nadat Jezus is gestorven, reeksen van ingewijden, net als de oude profeten, hun werk hebben voortgezet. Sommigen van hen zijn eigenaardige figuren, anderen grote ingewijden. Hun herinnering wordt levendig gehouden door het contact, dat zij nog steeds hebben met thans op aarde werkzame groepen. Ook dit is niet in tegenspraak met de christelijke leer. Ook daar neemt men aan, dat Jezus voortdurend in verband en in verbinding zal staan met allen die op aarde in Zijn Naam vergaderd zijn. Ook is het helemaal niet zo zonderling, dat bepaalde daarvoor uitverkoren figuren op aarde kunnen terugkeren. Althans van twee personen is dit in de Bijbel uitdrukkelijk gezegd.

Wij kunnen dus gevoegelijk aannemen, dat deze reeksen van ingewijden, meesters, of profeten, hun taak op aarde niet slechts hebben vervuld, maar - zoals de Comte de Saint-Germain - in voortdurend contact zijn gebleven met die wereld, of met bepaalde delen ervan. Wanneer dit het geval is, dan is het helemaal niet vreemd, dat er ook weer een nieuwe leraar, of meester, opstaat, die tracht in de huidige sombere situatie, een nieuw Licht te brengen. Wij weten nu, dat de leer van velen van deze ingewijden in het verleden is overgeheveld naar bepaalde esoterische groepen en genootschappen. Ik denk daarbij evenzeer aan bepaalde stromingen binnen het christendom, als groepen, die het christendom voor haar leden niet als voorwaarde stellen. Wij vinden openbaringen en leringen van Meesters o.a. in de theosofie, bij de Rozekruisers, wij vinden bestudering van geschriften van ingewijden in de maçonnerie. Wij vinden bestudering van esoterische geschriften in bepaalde christelijke orden, o.a. in de z.g. roomse orde van de Dominicanen. Dit is schijnbaar wel voor iedereen aanvaardbaar. Want daartegen heb ik weinig of geen protest horen rijden.

Maar nu de stelling komt of er een nieuwe wereldleraar is die een voor alle mensen bestemde nieuwe leer brengt, dan komt men in verweer. Zoals men overigens meestal in het geweer meent te moeten komen tegen alles wat de oude, gewende gang van zaken bedreigt. De toestand van deze wereld beschouwende, met zijn grote geestelijke én in vele streken ook zeer

grote stoffelijke noden, deze wereld met zijn fantastisch gevaarlijke proefnemingen en experimenten, en zijn nog niet helemaal beheerste wetenschap, dan komt men tot het besluit, dat deze wereld wel degelijk behoefte heeft aan een nieuwe boodschap. Behoeftte vooral aan een herbeleving van hogere waarden, die, wanneer wij de kern bezien, door alle leraren en meesters gelijkelijk worden verkondigd. Daarom durf ik, eerlijk en overtuigd, te zeggen: het is mogelijk dat er een wereldmeester geboren is en reeds werkzaam is op deze wereld. Zelfs in dit ogenblik.

Tweede punt. Men merkte op: ze zeggen dit nu wel, maar het is altijd in onbekende en veraf gelegen gebieden. Ook wij verlangen naar waarheid. Waarom komt die wereldleraar dan niet hier? Waarom werd Jezus niet geboren in Rome, of in het heilige Jeruzalem? Waarom Bethlehem? Omdat diezelfde, die in de tempel voortdurend God smeekten hen de Messias, de bevrijder te sturen, deze bevrijder zouden willen doden. Dit antwoord is voor deze christelijke maatschappij duidelijk genoeg. Een nieuwe leraar in deze streken zou worden neergeslagen met nietszeggende theologische argumenten en voor het behoud van zeden en geloof gedoemd zijn, zijn leven te eindigen in een gevangenis of een gekkenhuis. Zulks is echter niet de bedoeling van hen die komen om deze wereld lering te brengen. Een leraar, een meester, wordt op die plaatsen van de wereld geboren, waar een zeer grote behoefte aan zijn werk bestaat. Maar bovenal een plaats, waar ook de mogelijkheid bestaat die leer, dat werk, uit te dragen. In deze tijd kan dit niet een te westers denkende staat zijn. Dit denken is te eenzijdig. Maar het kan ook geen zuiver oosters denkende staat zijn: daar bestaat te weinig geestelijke daadkracht voor een werkelijke vernieuwing. De plaats waar de leraar nu werken kan, moet een plaats zijn, waar deze beide invloeden samenkomen. Want waar strijd is, kan een openbaring het grootste nut hebben, zoals blijkt uit het verleden.

Om u een paar voorbeelden te geven: de grootste profeten van de Joden zijn opgestaan in tijden, dat het joodse volk in verbinding of strijd was met andere volkeren. Denk aan de klaagzangen van Jeremias. Herlees de klachten die worden gesproken door de profeten wanneer de Joden in gevangenschap verkeren als in Egypte, of het heidense Babylon. Jezus wordt geboren in een periode dat de Griekse, de Romeinse en ettelijke Arabische beschavingen – eigenlijk semitische beschavingen – elkaar in Israëls rijk en de omgeving ervan ontmoeten. De meester die bekend werd onder de naam Comte de Saint-Germain, trad eerst op in het oosten. Wij zien hem vervolgens in laat-Byzantium, in Polen tijdens de grootste bloei en strijd van dit land. Hij verschijnt in Frankrijk op het ogenblik, dat een eerste verzet zich reeds gaat openbaren, een tijd waarin het denken en de rede bloeien, en alle landen naar Frankrijk opzien, terwijl vooral geestelijk een hervorming dringend noodzakelijk is. Ik kan zo voortgaan. Met deze enkele voorbeelden wilde ik slechts aantonen, dat er klaarblijkelijk een noodzaak bestaat voor meesters en leraren om te werken, ja, geboren te worden op een plaats die het hen mogelijk maakt - door daar bestaande spanningen en mogelijkheden - een nieuw wereldbeeld aan de mensheid te geven.

Een volgende opmerking: "Wanneer zij dat zo goed weten, waarom gaan zij die wereldleraar dan niet helpen?" "Wanneer zij zo goed zijn als zij zeggen, zouden zij bij een wereldleraar toch een waardiger taak kunnen vinden." Mag ik u in verband hiermee, er aan herinneren dat het christendom gelooft en in vele legenden belijdt, dat Jezus' geboorte door geesten en vele uitzonderlijke verschijnselen over de gehele wereld werd aangekondigd? Mag ik u er verder aan herinneren dat wij, alleen al in Nederland gedurende meer dan 40 jaren, maar over de gehele wereld gerekend reeds meer dan 100 jaren, bezig waren deze nieuwe grootmeester van het Licht, deze nieuwe wereldleraar aan te kondigen en diens taak zover mogelijk voor te bereiden? Door leringen, commentaren en lezingen, zowel als in het verleden, ook het veroorzaken van bepaalde fenomenen, zijn door ons pogingen ondernomen zijn pad op de wereld te banen, vooral ook in die gebieden waar zijn eigen persoonlijkheid waarschijnlijk niet tot uiting zou komen. Want juist daar zal het door hem gebrachte woord toch ook moeten kunnen doordringen tot de zielen van de mensen.

Wij kunnen de vraag, die ik als titel boven mijn betoog stelde ongetwijfeld met ja beantwoorden. Indien wij deze vraag echter uitbreiden en zeggen: Is er een wereldleraar die voor mij kenbaar is, dan wordt het antwoord wat moeilijker. Want, vrienden, het werk van een wereldleraar wordt op 3 vlakken gelijktijdig uitgedragen. Juist dit is iets, wat men wel eens vergeet.

In de eerste plaats hebben wij te maken met de kosmos. De kosmos zelf geeft de openbarende en verlossende krachten weer in alle werelden. De goddelijke werkingen zijn overal gelijk en gelijktijdig. De kosmische krachten zijn echter zo overweldigend groot, dat zij niet onmiddellijk kunnen worden ontladen op één enkel individu. Daarom waarschijnlijk zien wij de goddelijke kracht door middel van de kosmos op bepaalde tijden en in bepaalde delen van de ruimte trillingen van lagere potentie uitzenden, die een wereld, of meerdere werelden, kunnen pro-conditioneren of voorbereiden op de ontvangst van een wereldmeester. De gedachte die de wereldmeester op die bepaalde wereld of werelden uit zal dragen, is in deze meer beperkte trillingen mede bevat.

Een tweede, ongetwijfeld even krachtige werking, gezien vanuit een menselijk standpunt, is de werking binnen de levens of zielekracht. Een principe als bv. de christusgeest kan niet alleen leven in één enkele mens, noch kan dit bestaan als een vage gedachtereeks die over de wereld gaat. Een dergelijke invloed is tevens een essentieel deel van een bepaalde grote geestelijke entiteit. Nu kunnen wij over de geaardheid van een dergelijke entiteit ongetwijfeld van menig verschillen. Naar ons inzien echter is een dergelijke persoonlijkheid voor de aarde een deel van de kracht die op het ogenblik de wording van de aarde beheerst. Hij is dus niet een onmiddellijke uiting van de grote Godheid zelf. Wij zouden Hem beter kunnen noemen, de tijdelijke Heerser van de planeet aarde. Deze geest, werkende met een volledige kracht en een volledig bewustzijn, doordringt zelfs het mentale gebied. Maar vooral is hij merkbaar in de ziels- of levenskracht, die de essentie is van alle zijn en bewustzijn dat u allen in u draagt. De meeste mensen zijn blind voor dergelijke impulsen. Zij zijn te zeer gebonden aan de materie, aan vormen en beperkte gedachtegangen. Zij zullen daardoor aan de levende kracht van de wereld voorbijgaan, wanneer die slechts in deze vorm optreedt. Zij hebben een meer materiële, een meer stoffelijke werking nodig. Dit is dan ook het derde terrein, waarop de werking van een wereldleraar tot uiting komt.

Wanneer wij nu - met onze ongetwijfeld onvolledige kennis - dit alles trachten te beschrijven, dan toont zich de komst van een dergelijke meester of leraar op de volgende wijze reeds tevoren door:

a. Oude wegen tot inwijding en bewustwording worden afgesloten.

Dit is logisch, de nieuwe meester brengt een nieuwe leer. De oude paden van inwijding zijn dus in de bestaande vorm niet meer nodig. Men heeft dus ook geen redenen meer daaraan nog verder grote geestelijke krachten te wijden. Het denken van de mensen moet echter te voren nog eenmaal veranderd worden. Men weet dit o.m. in de theosofie: in 1896 werd, zoals men daar weet, een bepaalde weg reeds afgesloten.

b. Na het zich enigszins terug trekken van de tijdelijke meesters uit de periode zien wij een spel van levende krachten, die opeens op de wereld aanstormen. Laat ons zeggen dat deze krachten de wereld in dezelfde periode - dus van 1890 tot 1900 - bereikt hebben. Wat gebeurde er dan? In elke oude leer ontwikkelen zich op de duur gedachtenbeelden, die door de veelheid der aanvaarding als demonisch, zelfstandig en scherp getekend bestaan in de geestelijke en astrale atmosfeer van de wereld. Deze verdraaiingen van kosmische wet en waarheid brengt met zich, dat de mens, hierdoor alleen reeds, zal trachten het werkelijk Lichtende van zich af te wijzen. Dit Lichtende, dit ware, is de mens dan te zwaar. Het past niet in zijn maatschappelijke, religieuze en economische concepten. Op deze wijze ontstaat een strijd tussen door de mens geschapen demonen en de nieuwe Lichtende krachten. Dat deze strijd op het ogenblik in ruime mate wordt uitgevochten, zal een ieder wel duidelijk zijn. Al, wat het duister mint, al, wat houdt van bekrompenheid, van letterzifterijen, egocentrisch en egoïstisch denken en redeneren, ook aan de geestelijke zijde, heeft zich achter deze demonen geschaard.

Zo ontstaat er een periode van duisternis. Deze wordt door een soort voorhoede van Lichtende krachten hier en daar doorbroken. Wij zien dan ook, eerst met zeldzame fenomenen - de verkenners - later ook met meer redelijke middelen, de aankondiging van de nieuwe tijd reeds tijdens de heerschappij van het duister geschieden. Dit laatste geschiedt meestal vanuit de geest. In deze tijd bv. door middel van bepaalde spiritistische verschijnselen, wonderen, het optreden van profeten en heiligen, het ontdekken van geneeskrachtige plaatsen, en dergelijke. Hierdoor drukt het paranormale een steeds sterker stempel op de onwillige wereld. Vooral, waar

het gebied van het paranormale verschijnsel evenzeer als strijdmiddel kan worden gebruikt door de kracht der demonen, en dus niet alleen gereserveerd is voor het Licht. Vreemd genoeg zal dit alles geheel blijven bestaan, ook na de komst van de nieuwe meester, tot deze werkingen niet meer mogelijk, dan wel niet meer noodzakelijk zullen blijken. Volgens onze vaststellingen zullen de mogelijkheden om op aarde op deze wijze te werken en in te grijpen tot praktisch nul beperkt worden rond 2200 n.Chr. Het wenselijk zijn van dergelijke verschijnselen kan echter reeds veel eerder ten einde zijn. Dan zullen dus alle Lichtende krachten zich reeds op het eerste ogenblik van niet wenselijkheid terugtrekken.

Nu zult u begrijpen dat een optreden van dergelijke krachten de bedoeling heeft, bewustzijn te wekken, geloof te versterken op de juiste wijze en vertrouwen in de toekomst te geven. De grootste machtsmiddelen, die door de demonie op de wereld gebruikt zullen worden, zijn over het algemeen de begeerte en de angst. De begeerte naar bezit, maar ook naar een zalig-zijn, een verheven zijn boven alle andere mensen. En de angst voor duister, dood en lijden. Wanneer u zich de moeite getroost na te gaan, hoe het christendom de laatste 500 jaren voornamelijk werd uitgedragen, dan zult u ontdekken dat hierbij zeer sterk is gespeculeerd op dood en verderf, de angst voor een zelfs eeuwige ondergang, of een eeuwig lijden. Tegenover de vrees voor hellepijnen stelt men dan de begeerte naar het hemelse Jeruzalem, het eeuwige geluk.

Een dergelijke verkondiging vinden wij niet alleen in het christendom, want soortgelijke opvattingen krijgen in dezelfde tijd de overhand in het boeddhisme. Een geloof of levensleer, die oorspronkelijk geheel niet over een hemelsfeer spreekt. Gelijksortige stellingen maken deel uit van de Islam, terwijl ook in de Hindoewereld het geloof aan kwelling en straf, beloning en vreugde in het hiernamaals aanmerkelijk wordt versterkt. De gedachten van zelfverantwoordelijk zijn is verslapt, ten onder gegaan. Het is duidelijk dat men in de eerste plaats hiertegen in het geweer moet komen. Er moet een begrip worden gewekt van een rechtmatig en rechtvaardig voortbestaan, gebaseerd op de daden van het stoffelijke wezen, zijn leven, dat, wat het is en heeft gedaan of nagelaten. Zeker niet belangrijk is wat anderen zeggen, wat men heeft gedaan.

Dit is ook nu gebeurd. Wij mogen wel zeggen dat deze taak al redelijk volbracht was in de jaren 1928 - 1930. Daarna treedt een volgende fase in. Wij vinden plotseling nieuwe tendensen in de wetenschap. Maar gelijktijdig vertonen zich nieuwe tendensen in het geestelijke bestaan. De dweperij van bepaalde groeperingen wordt langzaam maar zeker aan banden gelegd. Wetenschappelijke priesterorden, in het verborgene levende, doen hun invloed steeds sterker op de wereld gelden. Dit heeft zich afgespeeld rond 1940. Ondertussen worden de krachten der demonie voortdurend zowel als deze van het Licht tegen elkaar in het veld gebracht. Dat hierdoor vernietiging, strijd, ondergang voor velen - stoffelijk althans - het gevolg zijn, hoeft niemand te verwonderen. Het gaat hier om de greep, die het misleidende, het duistere, op de mensheid heeft. Verder om het zelfbedrog, waarmee de mens tracht zichzelf te vervreemden van God en zijn eigen grootheidsdroom en droom van zekerheid te versterken. Deze moeilijkheden worden overwonnen door bepaalde esoterische genootschappen en groeperingen, plus geheimscholen, die een nieuwe tendens doen ontstaan, een meer algemeen uitdragen van de belangrijke punten die in zeker zin een voorbereiding zijn van de komende tijd en het komend werk. Daarnaast ontstaan sekten, die zich in verzet tegen deze openbaringen, sterker tot de letter van de wet, de letter van de openbaring, wenden. De orthodoxie is het directe wapen van het duister tegen de Verlichte, die komende is.

In deze sfeer kan dus een Meester reeds geboren worden, maar ook hij moet rijpen. Eerst moet het lichaam volgroeid zijn tot een besef van de problemen van de wereld, moeten de lichamelijke cellen a.h.w. geheel afgesteld zijn op het geestelijke werk, voordat er wat gebeuren kan. In die tijd echter is de kosmische kracht, maar ook de geestelijke, of zielekracht van de mens volledig reeds onder die ban en invloed. Wij kunnen u die Meester niet laten zien. Wij kunnen niet zeggen: "komt u maar even mee, wij weten waar hij vanavond is, wij weten ook, waar hij heen trekt." Het heeft geen zin. Wel kunnen wij u dit zeggen: de mens, die in zichzelf streeft naar bewustwording, kan op een gegeven ogenblik juist dit Lichtende ervaren, kan door impulsen, later door meer bewuste gedachten, deelgenoot zijn aan dit grote bevrijdingswerk, aan deze vernieuwing van de wereld.

Dan is ons in een andere kring verweten dat wij de uitdrukking gebruikten: "..... want Sheba zal huwen". Dit gebeurde tijdens de prognose. Misschien dat voor enkelen van jullie die term niets betekende. Kort gezegd is zij ontleend aan een overlevering, waarin gesteld wordt dat Salomo begeerde de Koningin van Sheba te huwen. Zij was met hem verloofd, toen zij de tempel bezichtigde. Haar ontdekking, dat niet Salomo, maar de bouwmeester van die tempel de meester was van alle arbeiders, dus van al hetgeen daar geschapen was, bracht haar ertoe te weifelen en te wankelen, wie van beide zij zou kiezen. Door de strijd, uit Salomons jaloezie geboren, die tussen beiden ontstond, viel geen beslissing en keerde zij terug naar haar land. Dit verhaal is symbolisch. Wij kunnen hier spreken van de krachten van het z.g. licht, of het z.g. duister. Degenen die werken met het weten, a.h.w. de feiten van de wereld smedend in het vuur der bewustwording, en degenen die zich houden aan het geloof, de magische kracht die als een regen uit de hemel neerdaalt. Pas wanneer deze beide vereend zijn, kan er een huwelijk plaats vinden en kan de mensheid als geheel en de mensenziel toegang vinden tot het werkelijke rijk Gods. Uit deze overlevering hebben wij deze zinsnede gelicht, uitroepende: "Het huwelijk van Sheba is nabij!"

Wanneer er geen nieuwe wereldmeester was, dan zouden wij dat woord zeker niet gesproken hebben. Maar wat is het geval? De nieuwe wereldmeester bezit academische graden. Hij is gevormd volgens de wetenschap, maar gelijktijdig een intens geloofsmens. Hij bezit in zich de twee factoren die noodzakelijk zijn om de tegenstellingen van deze wereld te verenigen. In zijn leer is de wetenschap niet het alleen zaligmakende, maar het is de redelijke controle en tevens de toepassing van datgene wat uit het geloof verworven wordt: het kennen van God en het kennen van de wereld moeten samengaan. In zijn leer brengt hij dat steeds weer naar voren. Hij wijst de mens - zelfs deze avond dat hij spreekt, spreekt nu, in verre uren van de nacht zelfs - over de eenheid die verkregen kan worden, wanneer de menselijke ziel uitgrijpt tot God, de menselijke geest zich openstelt voor het totaal van alle krachten, die de wereld omringen en het gelijktijdig stoffelijk in de praktijk brengt met stoffelijke kennis en redelijk overleg datgene, wat hij geestelijk beleeft en in zijn ziel ervaart.

Zijn stelling is: de mens is het instrument Gods en het werktuig waarmee stuk na stuk voor het gehele bewustzijn - degenen die in deze periode een bewustwordingsgang zijn aangevangen - de volmaaktheid wordt opgebouwd. U zult begrijpen dat deze leer in het begin veel smaad zal ondervinden. De Farizeeën zijn nog niet uitgestorven, die met sluike en slinkse frasen proberen de waarheid ertoe te brengen zichzelf te verloochenen. U zult in de komende tijd steeds weer horen uitroepen: "Is dit dan wetenschap, of is het geloof? Zeg ons, wat is dit?" Volgens de opvatting die bij de mensen geldt, is hetgeen die wereldmeester brengt en hetgeen zal leven, sterker en sterker, tot het heerst in deze maatschappij, geen van beide. Het is een weten, aangevuld door het ervaren van het goddelijke.

U zult de strijdkreten horen van hen die als eens de Zeloten, zeggen: "Het oude, het gewaardeerde, gaat teloor." Als eens te voren, maar nu gericht op de godsdienst, zult u de roep horen weerklinken: "Rome dreigt onder te gaan" of "men verraadt Jezus, onze meester". Zoals anderen eens zeiden: "De tempel wordt ontheiligd, wanneer de Galileeër er met zijn volgelingen binnen dringt." Maar dat zei men eerst, toen Jezus de wisselaars de tempel uit had gejaagd. Dit was de reden. Maar dat vergeet men meestal liever erbij te zeggen.

Laat ons dan nog enkele woorden van deze nieuwe meester hier kort naar voren brengen.

"Geen priester, geen geestelijk leraar heeft recht op een verdienste in overeenstemming met zijn werken. Zijn recht is de vrije gave van de mensen volgens zijn behoeven te aanvaarden. De mensheid echter is verplicht naar eigen kunnen de leraar te onderhouden, opdat deze zijn werk voort kan zetten. Daarom zullen leraar en priester geen eigen bezit mogen hebben. Want wie de goederen der aarde bezit, is blind voor veel waarheid die in de stof geborgen ligt en verdedigt met zijn geloof niet alleen de waarheid, maar zijn bezit."

Dit geldt natuurlijk ook voor kerken en dergelijke. Juist daarom heeft deze uitspraak hem reeds nu veel bittere vijanden verworven. Waar dit ook kerken betreft, kunnen wij gevoelig aannemen, dat in het westen de tegenstand nog veel sterker zal zijn.

De wereldmeester heeft gezegd, sprekende over de waarheid van deze wereld:

"Velen noemen zich deskundig en regeren de volkeren, maar hun onwetendheid is groter dan die van knapen die ternauwernood de schoolbanken verlaten hebben."

Ook dit wordt als een belediging gevoeld, zelfs waar hij nu is. Het zou mij dan ook helemaal niet verwonderen, wanneer hij vandaag of morgen uitgewezen werd wegens belediging van een staatshoofd. Maar een meester of leraar kan niet gevangen worden zonder zijn eigen toestemmend dulden. Men kan zeker zijn waarheid niet belemmeren om als een geestelijk Licht door te dringen over heel de wereld.

Ik heb u deze punten opzettelijk genoemd, om u duidelijk te maken hoe groot de strijd zal zijn, die zal ontstaan. Nog is deze strijd niet openbaar. Nog staat de wereldleraar aan het begin van zijn werk. Hij heeft zeker zijn "Bergrede" nog niet gehouden. Toch heeft hij reeds een woord gesproken, dat ik als een aangename boodschap aan het einde van mijn betoog wil plaatsen.

"Gelukkig degenen die streven naar de waarheid, niet vragende voor zich, noch verwerpende voor zich. Ondergaande de Goddelijke openbaring in alle verschijnselen der natuur, zowel als in eigen wezen, zij zullen de waarheid kennen."

Daarmede wil ik dan besluiten. In de eerste plaats heb ik mij getracht te verweren tegen opwellingen die nog niet eens zo sterk zijn op dit ogenblik, omdat zij zouden kunnen ontaarden in een poging ook u er toe te brengen, deze boodschap te verwerpen. Ik hoop althans dit hiermede voorkomen te hebben. In het tweede gedeelte van mijn betoog ben ik aanmerkelijk verder gegaan dan een aantonen, dat het optreden van een wereldmeester in deze tijd mogelijk kan zijn. Ik heb zelfs - zij het zeer vrij vertaald - enkele woorden van hem geciteerd. Ik heb dit gedaan in de hoop dat uw belangstelling voor deze Meester hierdoor gewekt zal worden. Niet in staat zijnde langs meer stoffelijke weg nu reeds zijn leringen te vernemen, hoop ik, dat u in uzelf zult zoeken naar het contact met deze zielekracht, dit groot-geestelijk vermogen, dat nu op de wereld begint overwinningen te behalen op de demonen der duisternis, die de mensheid heeft geschapen, of die werden aangetrokken door de onvolmaaktheden van het menselijk beleven.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

ESOTERISCHE BESCHOUWING

Goedenavond, vrienden.

Nu komt uw eigen onderwerp aan de beurt. Indien u het goedvindt, zou ik gaarne een paar punten van meer esoterische geaardheid aan willen snijden. Heb ik hiertoe uw toestemming?

In het menselijk wezen en in het menselijk bestaan zijn vele der kosmische waarheden verhuuld. De beperkingen, waarin je leeft als stoffelijk voertuig, kunnen misschien met veel moeite en strijd overwonnen worden. Maar voor de doorsneemens ligt deze weg niet open. Hij heeft daarvoor geen tijd en geen gelegenheid. Aan de andere kant spreekt toch in elke mens een invloed die van een vreemde en zoekende geaardheid is. Een verlangen misschien, een droom, of een ideaal. Iets, wat verder gaat dan de wereld en de logische mogelijkheden van een stoffelijk bestaan. Wanneer u deze dingen in uzelf ondergaat, hebt u hierdoor het contact gekregen, dat u bewust niet zou kunnen bereiken. De onbewuste krachten, die in de mens leven, openbaren telkenmale weer zijn binding met de oneindigheid. Zij dwingen hem a.h.w. steeds zich te realiseren, dat er iets anders is, iets hogers en iets beters.

Soms kwelt u een vage herinnering aan een geluk, dat u bij goed nadenken, in uw eigen beleven nog nooit hebt gevonden, ervaren. U verbindt het misschien met beelden die reeds wat verbleekt zijn en tot idealen kunnen worden gemaakt. Maar dat betere verleden, waar de mens

van droomt, is in feite een verleden dat ligt ergens diep in zijn geestelijk bestaan. Want de scheppende kracht bestaat in iedere mens, iedere mens kan uit die geestelijke kracht voortdurend putten. De Goddelijke kracht, geopenbaard als het geestelijk Licht, is in staat méér te doen dan krachten te geven. Het kan ook plotseling inzicht betekenen, waardoor je - ondanks je onvermogen om door studie en lange werkzaamheden te komen tot een begrip - toch in enkele flitsen en flarden een beter inzicht kunt krijgen in die werkelijkheid, waaruit de vage herinneringen en begeerten stammen.

Wij allen streven op onze manier naar volmaaktheid. Sommigen streven naar een zekerheid van voortbestaan, omdat zij bang zijn voor de dood. Anderen zoeken een zekerheid van meer stoffelijke geaardheid misschien, die zij door het aanhoren van deze lezingen en leringen menen te kunnen bevorderen. Zo zijn er duizenden en miljoenen op de wereld. U kunt ze in elke kerk vinden, bij elke seance, bij elke lezing van esoterische, mystieke, of godsdienstige geaardheid. Maar al denk je nu dat je uiterlijke belangen dient, in feite moet je er toch iets voor over hebben. Het kan niet alleen het stoffelijke zijn, wat je hiertoe brengt. Het is meestal een grote innerlijke onzekerheid, die de mens doet grijpen naar het intens religieuze, naar het intens occulte, of mystieke. Onzekerheid, die geboren uit het bewustzijn van tijdelijk bestaan, is het grote geheim van het leven, maar gelijktijdig ook de grootste angst voor dood, verlies. Juist door je te realiseren, welke rijkdommen je geestelijk bezit, kan die angst verdwijnen. Als je je die rijkdom niet kunt realiseren, dan zoek je tenminste naar iets wat erop lijkt: een geloof, een overtuiging, of een mening. Er zijn bepaalde dingen die je eenvoudig niet kunt geloven. Er zijn bv. mensen, die seances bezoeken, ofschoon zij niet geloven in het fenomeen dat daar plaats vindt. Dat hindert helemaal niet, wanneer zij in dat bezoek toch iets vinden, wat antwoord geeft op hun innerlijke honger. De uiterlijkheid die geschapen is, of zo u wilt, de wereld van waan en schijn, heeft de mens en met de mens menige geest ertoe gebracht om de zaak te belangrijk te vinden hier, een overwaardering voor vele, op zichzelf onbelangrijke, stoffelijke aspecten brengt de ellende. Dit is een pantsering die om uw eigen wezen heen ligt.

Pas de mens die zich weet te ontzeggen, die afstand kan doen en die toch bezitten kan, zonder voor het bezit te vluchten, dringt hier achter deze wal door en vindt daar dan de raadselen des levens. U moet eerst over de stoffelijke wereld heen zijn. Je moet wat vrijer staan. Je moet vrijer zijn door niet bezitszucht met liefde te verwarren, of met verplichting tegenover derden. Je moet vrij zijn geworden van de gedachte dat bv. eer en eerbaarheid betekent het beantwoorden aan de publieke opinie, enz. Niet door kwaad te doen, maar door in staat te zijn die dingen terzijde te leggen en er niet over na te denken.

Als je dan naar die geestelijke wereld toekomt, dan vinden wij daar ook voor onszelf zo problemen. Misschien mogen wij het filosofische problemen noemen. Er zijn veel vragen die een antwoord vergen, waarop geen antwoord kan worden gegeven, als bv.: Waar is God? Wie is God? Wat is leven? Wat is de zin van het leven? Wat is het doel van mijn bestaan?

Bedenk wel: het geloof lost deze dingen op. Maar wanneer je doordringt in de kern van het geloof, kom je voor diezelfde vragen te staan. Je moet eerst voor jezelf een doel in het leven vinden. Je moet de doelmatigheid van je eigen bestaan a.h.w. erkennen in een God, Die voor jou leeft, voor je verder kunt gaan. Dan, met een antwoord op de meest dringende vraag en een berusting in raadselen, die nog niet kunnen worden opgelost, vind je de nieuwe weg van het geestelijk zijn. Een weg, die je ongetwijfeld ook leed brengt en soms ook grote inspanning, maar die je aan de andere kant aanspoort tot een steeds groter begrip en tot een steeds grotere verdraagzaamheid en liefde, omdat juist daarin je een Licht wordt geopenbaard, waarvan je meent dat het van buiten komt. Eerst het beleven van dit Licht en het vele malen beleven ervan maakt het mogelijk te erkennen, dat het in je is. Dan kom je heel vaak terecht op hét terrein van de magie.

Eerst ga je zoeken naar het slangenvuur, naar het geestelijk vuur. Je houdt je bezig met de open geplooidde chakra's. Je droomt over geestelijke contacten van ongetwijfeld wonderbaarlijke schoonheid. Dan komt er ook een ogenblik dat je a.h.w. daarvoor een zekere terughoudendheid gaat vertonen. Het is je niet meer noodzakelijk, dat je reist tot in de Lichtende sferen, dat je uittreedt, of dat je raad krijgt van een zeer hoge meester. Je gaat ook dit geestelijk aspect en deze kracht accepteren: het is er en omdat het aanwezig is hoeft je er geen beroep meer op te

doen. Het weten, dat God bestaat, is meer waard, dan het zien van God. Dat zien van God verblindt je, wanneer je niet bewust bent, maar het weten dat God bestaat, is je een steun in elke fase en op elke trap van het bestaan.

Nu ga je zoeken: niet meer naar het geestelijk contact zonder meer. Niet meer magisch of wetenschappelijk. Maar je gaat zoeken naar een stroming, die overeenstemt met wat je in jezelf voelt als noodzaak. De handeling wordt geboren wederom uit deze fase van innerlijk bewustzijn. Een streven dat soms wordt voortgezet in vele sferen en soms gedurende vele levens. Want je moet soms zeer ver gaan om te komen tot het punt waarbij het Licht schijnt in je, dat ook het Licht wordt, dat naar buiten straalt. Het duurt lang, voordat je in de plaats van een daad om je wezen uit te drukken, alleen maar kracht van het Goddelijke naar buiten hoeft te stralen om te zijn: Lichtbrenger. Als je die fase hebt gevonden, dan zul je, door het Licht dat je zelf uitstraalt, voor het eerst waarheid kunnen zien in al datgene wat rond je ligt. Dan sta je geconfronteerd met de Schepper Zelf, uitgedrukt in de Schepping die Hij als een volmaaktheid rond jou heeft gebracht. Dan kun je lang in bewondering staan. Maar er komt een ogenblik, dat zelfs dit verbleekt. Wij bewonderen God niet meer en wij aanvaarden God niet meer, maar wij zijn, door een volkomen prijsgeven van al hetgeen wat tot nu toe persoonlijkheid heet, het directe werktuig van Zijn hand, de directe uitdrukking van Zijn wil en Zijn gedachte.

Dat is dan het einde. Want: een hoger trap bestaat er niet, tenminste niet zover wij weten. Al datgene wat u nu hoort over een nieuwe wereldleraar, wat u leert in esoterische scholen, of in de meest oude priesterschappen, is uiteindelijk een weerkaatsing van wat ik u hier zo kort heb beschreven. Het is altijd weer het zoeken naar deze eenheid, deze uitdrukking van het Goddelijke door het Licht en het Goddelijke, dat in je bestaat. U zou kunnen zeggen: de kracht Gods in je moet naar buiten treden en de specie worden, waardoor je tot een onverbreeklijk geheel wordt verbonden met de volmaakte Schepping, die dan kenbaar is.

Misschien, dat u zeggen zult, dat het zo lang duurt! Wat geeft het, wanneer wij eeuwen hebben, ja, een eeuwigheid. U kunt zeggen, dat het zo weinig onmiddellijke hoop op vreugde geeft! Elke overwinning, die je doet op geestelijk terrein, elke stap voorwaarts, is méér vreugde, dan een hele Christelijke eeuwigheid in een voortdurend hemels geluk zou kunnen betekenen. Want het ontdekken van een nieuw facet in het Goddelijke en in jezelf, het vinden van een nieuwe harmonie, is een vreugde, die ver alle dingen te boven gaat.

Vraag daarom niet aan jezelf: op welke trede sta ik? Vraag jezelf af: hoe kan ik verder gaan door God openbarend, zoals ik Hem in mij ken, door alle werken en daden, indien mogelijk evenzeer door mijn geestelijke krachten. Voeg daar dan bij: en laat mij in mijzelf niet verlangen naar deze kracht die mij draagt, maar laat mij door mijn streven trachten de kracht die mij gegeven is, ook al besef ik ze niet, waardig te dragen, opdat ik in mijn onbewustzijn, zelfs niet door een wanbegrip alleen, iets verloochen van de volheid, die de Schepper in mij heeft gelegd.

Dit wilde ik u dan voorleggen. Ik verwacht niet van u, dat u het allemaal in de praktijk gaat brengen. Dat vraagt jaren en jaren. Maar ik hoop, dat u ook de zin hebt gevonden van het zoeken naar een weg en één waarheid, of het nu de weg is van de nieuwe wereldmeester, of van Jezus, of van een oude profeet. Wanneer je God in jezelf zoekt, dan is elke weg goed, mits hij tot het doel voert. Wanneer je God tracht te verwerkelijken, dan ben je één met alle leraren en meesters, die ooit geweest zijn, of nog zullen komen: deel van de volmaaktheid. Daarmee ga ik u dan verlaten en hebt u de gelegenheid om te pauzeren. Na de pauze kunt u vragen stellen. Ik voor mij in ieder geval: ik ben heel erg dankbaar, dat u zo stil en zo beleefd naar mij hebt geluisterd. Verder wens ik u een zegenrijke avond toe, met een groeiend bewustzijn van de kracht, die in uzelf schuilt.

Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond, vrienden.

Eerste vraag alstublieft?

Vraag: Waar moet onze houding op gebaseerd zijn: medelijden of mededogen?

Antwoord: Medelijden is dwaasheid. Door te lijden met anderen kan men hun lot niet verbeteren. Mededogen is wijsheid. Het impliceert begrip voor het lijden van anderen en schept daardoor de mogelijkheid hun lijden te verminderen.

Vraag: Ik kan mij een toestand indenken, waarbij personen zó gebonden zijn, dat medelijden onvermijdelijk is.

Antwoord: Ik ben volkomen met u eens, dat in het menselijk leven deze omstandigheid kan ontstaan. Maar deze is niet te wijten aan de goedheid van het medelijden, maar aan de onvolmaaktheid van de mens, die een sterkere binding met een medemens ondergaat dan met de Goddelijke volmaaktheid, van waaruit hij uiteindelijk zijn levenswerk dient te volbrengen.

Vraag: Waaruit zullen de genoemde nieuwe transistors bestaan?

Antwoord: Dit is gebaseerd op een glasachtig smeltproduct door raffinatie uit eenvoudig zand verkregen. De eigenschappen ervan doen enigszins denken aan het metaal germanium. Er zijn enkele voordelen aan verbonden zoals een mindere omzettingstraagheid, waardoor grotere trillingsontlading mogelijk is, terwijl het bij een ietwat mindere versterking een gemakkelijker aaneenschakeling zonder schadelijke gevolgen kan gebeuren. Deze transistors zouden moeten werken op een gelijkspanning van ongeveer 3 volt, zodat over beide einden een spanning van 3 volt dient te staan.

Vraag: De eerste spreker zei dat er reeds twee leraren teruggekeerd zijn. Welke?

Antwoord: Er is niet gezegd dat twee leraren zijn teruggekeerd, maar dat er een tweetal terug zou keren en in de bijbel iets dergelijks wordt aangeduid. Ik ben niet zeer bekend met de bijbel, maar ik meen dat de één de profeet Eli was, terwijl de andere de broeder van Mozes, namelijk Aaron zou zijn, die ook terug zou keren. Ik weet helaas niet zeker, of dit laatste juist is.

Vraag: Op Tweede Kerstmorgen gedroeg de laatste spreker zich als een oude man op aarde. Is dit te verklaren door zijn contact met die aarde op het moment van optreden. Ik dacht dat lichamelijke moeilijkheden in de sferen wegvielen?

Antwoord: Dit laatste is waar. Doch om een stoffelijke uitdrukking te vinden, vooral met een verwantschap met het taalgebied waarin men werkt, is het vaak eenvoudiger de laatste fase van het vorige bestaan volledig te herleven. Dit impliceert dat de persoonlijkheid sterk naar voren kan komen, gelijktijdig echter, dat tijdelijk de lichamelijke beperkingen en ongemakken van deze laatste verschijningsvorm, mede weer vertoond zullen worden. Dit laatste is niet noodzakelijk, maar een wegvallen ervan betekent een vermindering van de mogelijkheid om eigen persoonlijkheid juist en goed te uiten. Vandaar, dat enkelen onder ons inderdaad gaarne bepaalde eigenschappen, die persoonlijk zijn, mede uiten.

Vraag: Acht u de rijpheid van het mensdom en daarmee de tijd nog ver, waarin het mogelijk zal zijn om het van geesteszijde gesproken woord door een medium via de radio wereldkundig te maken?

Antwoord: Wanneer de mensheid zó rijp wordt, dat zij besef krijgt van de werkelijke betekenis van deze dingen, zal zij waarschijnlijk de behoefte van moderne lawaaiapparatuur als radio ontwassen zijn en daarvoor in de plaats een persoonlijk geestelijk contact met andere sferen leren beleven, hetzij rechtstreeks, hetzij door mechanische middelen, die op het ogenblik reeds geprobeerd en uitgevonden, nu nog niet de voldoende volmaaktheid bezitten.

Vraag: Iemand zegt dat de geest beweerde: liefde tot de naaste houdt niet in, dat men iedere naaste met liefde tegemoet treedt, maar tegenover ieder verdraagzaam moet zijn. Degenen die hij niet mag, beschouwt hij dan ook niet als zijn naaste.

Antwoord: Dit doet mij denken aan de spitsvondigheid van sommige filosofen. Maar om dit simpel te zeggen: de ouders die tegenover hun kinderen steeds liefdevol en verdraagzaam staan, zonder ooit een correctie aan te brengen, zullen onder de kinderen lijden, zoals de kinderen zullen lijden onder dit verkeerde gedrag van hun ouders. Iemand met liefde tegemoet treden is juist in de zin van de naastenliefde niet altijd aanvaardbaar. Uw grote Meester Jezus heeft Zelf verschillende malen bittere woorden gesproken. Hij heeft dit gedaan tegen de

Farizeeën met felle verwijten, die dus zeker niet een in Hem met liefde tegemoet treden betekenden. Hij heeft de wisselaars uit de tempel gejaagd en heeft verschillende malen uitspraken gedaan, die zeker gerekend waren op het vooral het voor anderen met liefde tegemoet gaan. Ook waren deze handelingen niet verdraagzaam in de algemeen aanvaarde zin. Daarbij moeten wij rekening houden met het feit, dat Hij, juist door Zijn zeer grote liefde, in staat was anderen wakker te roepen, met een felheid, die Hij ten opzichte van de feiten kon ervaren, zonder ze op de persoon over te dragen. De fout in het gestelde geval ligt dus niet in het feit dat men wel eens onverdraagzaam tegenover iemand is, of niet iedereen in liefde tegemoet treedt, maar dat men zich hierbij niet laat leiden door het welzijn van anderen, maar door eigen gevoelens tegenover anderen. Daarin heeft de fout gelegen.

Vraag: Op 21 november jongstleden hebt u over de Adventstijd gesproken en gezegd dat elk der 4 weken, welke deze tijd vormen: ten eerste, 4 perioden vertegenwoordigen, welke aan de geboorte van Jezus op aarde vooraf zijn gegaan. Ten tweede: een situatie op aarde vertolken. Kunt u hierover iets zeggen?

Antwoord: Bij de perioden aan Jezus' leven voorafgaande, moet worden gedacht aan:

Eerste fase: Abraham en zijn volk.

Tweede fase: Gevangenschap.

Derde fase: Het rijk der Koningen.

Vierde fase: Hernieuwde onderdrukking.

Vier fasen, waarin de behoefte aan een Messias steeds duidelijker tot uiting kwam en uit de duisternis van het heidendom een bewustzijn opbloeide, dat in staat was de Verlosser te ontvangen. Anders uitgedrukt en gaande vanuit het standpunt der zogenaamde heidenen: wij moeten ons realiseren dat er vier scheppingsperioden zijn. De eerste houdt in het ontstaan van de wereld, genoemd de tijd der wolken, of in het Germaans: Nibelungenzeit. Daarnaast de periode van de krijgers, de bewuststen. Men gelooft namelijk dat na de fase waarin de nevel de wereld beheerste en het bewustzijn moest ontwaken, eerst de krijger werd geboren.

Uit de tijd van de krijger wordt dan geboren de tijd van de mens. De tijd van de mens is de periode waarin de zon, ofwel het geestelijk licht, nog steeds verschijnt en verdwijnt, de dood op aarde heerst en als zodanig nog geen feitelijke bevrijding op aarde heeft plaats gevonden.

De vierde periode: die van het priesterlijk bewustzijn, brengt het erkennen van de wederkeer van het Licht en het kennen van de kracht, die het Licht onderdrukt. Wanneer dit alles vervuld is, zal (Germaans) Shura, de God, in oosterse opvatting onder meer de draak van het westen, komen en de vlag der vrijheid, of de herboren zon met zich brengen, bedoelende, dat vanaf deze periode het geestelijk Licht voor een ieder in gelijke mate zal bestaan.

In beide duidingen herkent u dus wel: de gedachte aan een voorbereiding voor verlossing. In het christendom wordt gesteld dat deze voltooid is, althans dat door de komst van Jezus de laatste fase is ingetreden. In het heidendom gelooft men in vele landen ook nu nog dat deze periode gevolgd zal worden door een priesterlijke, die men dan vaak vergelijkt met het 1000-jarig rijk van openbaring en dat eerst na dat 1000-jarig rijk de openbaring van het Licht voor allen gelijkelijk mogelijk zal zijn.

Vraag: Stof en geest zijn de twee uitersten van hetzelfde verschijnsel, dat wij materie noemen. In uitersten beleef je. De tegenstelling maken het bewustzijn mogelijk en de verschillen, welke wij in onszelf bewaren, zijn het bewustzijn. Ik begrijp het woord "verschillen" hier niet. Ook zegt u, leven van de stof zonder geest is niet denkbaar. Zou men de materie niet leven kunnen noemen?

Antwoord: Ik zou op willen merken dat bedoeld wordt, dat stof en geest beide behoren tot hetzelfde vlak, trillingsveld, dat in zijn grovere vorm materie is. In zijn fijnste vorm: de allerhoogste geest. Wanneer een van beide uitersten zou bestaan zonder het andere, zou er stilstand zijn. Het zijn de spanningen van tegendelen die het bestaan mogelijk maken. Wanneer geen tegengestelde werking in een atoom zou bestaan, zou het geen atoom zijn. Wanneer in de mens geen organiserend hoog trillend principe zou zijn, zou de stoffelijke structuur geen zin hebben en als zodanig dus niet beschikken over de kracht die de organisatie in stand houdt.

De mens kan wel een levende cel scheppen, maar geen werkelijk leven. Hij beschikt niet over de hoge velden, die noodzakelijk zijn om leven te geven. Hieruit blijkt wel, dat beide verschijnselen noodzakelijk zijn en dat er zeker in bedoelde redevoering geen sprake was van een feitelijke tegenspraak.

Gaarne wil ik toegeven dat uiteenzettingen van sommige sprekers ingewikkeld kunnen zijn. Wanneer u het ernstig meent, is dat een groot voordeel, want dan zult u ook ernstig over het probleem nadenken, terwijl een eenvoudig gesteld probleem door u wordt voorbij gelopen.

Verder wil ik opmerken, dat bewustzijn en bewustzijnsmogelijkheid begrensd worden door de voertuigelijke mogelijkheid. D.w.z., ook al deelt u het gehele verschijnsel van stof tot hoogste geest in trillingsbanden in, u daarmee nog niets hebt gedaan omtrent de werkelijke vaststelling van het wezen. U hebt slechts vastgesteld dat er verschillende verhoudingen tussen nul negatief a.h.w. en nul positief bestaan, waartussen een groot gebied ligt. De ervaring kan slechts datgene wat door de voertuigen wordt begrensd, inhouden. Het bewustzijn kan dus ook niet verder doordringen. Dat naast deze vorm stof - geest een ander bestaan mogelijk zou zijn, is m.i. niet te bestrijden. Het is echter niet in stoffelijk denkbare, kenbare termen uiteen te zetten.

Hiermee geloof ik duidelijk gemaakt te hebben dat bewustzijn beperkt wordt door de mogelijkheden en dat het verschil van fase van bewustzijn, of van gelijktijdig uit het totaal gebied omvattend bewustzijn, geen verschil uitmaakt in het totaal van de mogelijkheden. Als zodanig behoort een ieder, geest of stof, in welke sfeer hij ook verkeert, tot hetzelfde levensgebied en zal hij uiteindelijk dezelfde mogelijkheden hebben. Ook wanneer het evenwicht tussen de meest grofstoffelijke invloed en de meest fijnstoffelijke invloed bij hem anders is uitgedrukt dan bij voorkeur bij een mens. Het probleem is ingewikkeld genoeg om zo nodig daaraan een onderwerp te wijden.

Vraag: In de prognose maakt u geen melding van contacten met ruimteschepen en bewoners van andere planeten of zonnestelsels.

Antwoord: In het westen heeft men een zegswijze: schijn bedriegt. Een ingrijpen door technisch of ethisch hogerstaanden op dit ogenblik, zou slechts de op aarde bestaande controversen verscherpen en eventueel resulteren in gemeenschappelijk de haat uitdragen tegen het nieuwe en machtigere, om - bevrijd ervan - onderlinge strijd verscherpt voort te zetten. Dit is niet wenselijk en hiermede wordt rekening gehouden door degenen die eventueel met deze wereld ook stoffelijk contact op zouden kunnen nemen. Waar geen belangrijke ontwikkelingen te verwachten zijn, anderzijds op een vaak dwaze en sensatiezoekende wijze wordt gespeeld met de gedachte van de ruimtemens die op aarde zal komen, hebben wij gemeend, aanduidingen daaromtrent terzijde te laten en hebben wij de vraag, daaromtrent gesteld, dan ook ietwat afwijzend beantwoord.

Vraag: Hier werd gezegd, dat de homo sapiens c.a. 125.000 jaar geleden ontstaan is. Het menselijk ras vertoont zich op aarde sinds 3 miljoen jaar. Als wij onder homo sapiens verstaan de mens, die zichzelf kan doordenken, hoe moeten wij ons dan het denken en het bewustzijn van hun voorgangers voorstellen? Vallen wij dan niet terug tot het dierlijk bewustzijn dat zich wel van zijn omgeving bewust is en van ervaringen ontstaan door de werking van de paren van tegendelen, maar niet van zichzelf. Hoe is dit te rijmen met de Atlantische beschavingen tot 700.000 jaar v.Chr. volgens de helderziende onderzoeken van A. Besant. Reeds 200.000 jaar v.Chr. leidde zwarte magie tot de tweede grote ramp van Atlantis, waardoor de eilanden Ruta en Daitya werden gevormd?

Antwoord: De jaartallen zijn niet fictief, maar zover ik weet enigszins foutief. De tweede Atlantische ramp ligt slechts 8.000 v.Chr. dus ongeveer 13 duizend jaar geleden, terwijl de eerste ramp van Atlantis 80 duizend jaar oud is. Het kan ook 82.000 zijn.

De titel homo sapiens is gegeven aan een bepaald mensentype, een bepaald mensenras. Dat deze naam, gegeven door de biologen, betekent niet, dat de daarvóór bestaande menstypen, ofschoon anders gevormd, niet over een gelijk, of misschien zelfs groter verstandelijk vermogen beschikten.

Verder zou ik op willen merken dat gedurende de eerste periode van Atlantis sprake was van een mensenras, dat beide hersenhelften gelijktijdig en volledig gebruikte, terwijl homo sapiens hoofdzakelijk de linkerhelft gebruikt en de rechterhelft eerst langzaam weer begint te ontwaken. Dit pleit dus niet voor de verstandelijke vermogens van de homo sapiens. Ik maakte deze opmerking, om u aan te tonen dat het bewustzijn en het menselijk bewustzijn zich op een andere trap dan die van het huidige ras kan bewegen, zonder minderwaardig te zijn.

Overigens kan ik wel opmerken, dat in de eerste periode van Atlantis sprake is geweest van een bijna nog instinctief leven, waarbij de intelligentie van de mens van toen, aan huidige toetsingen onderworpen, ongeveer gelijk zou komen aan dat van chimpansee. Hij had echter andere kwaliteiten die hem veel hoger deden staan, o.a. een groter vasthoudendheid, een beter herinneringsvermogen en daardoor uiteindelijk de mogelijkheid meer doelbewust te handelen en te streven. Er zijn simpeler en eenvoudiger menstypen geweest, die bijvoorbeeld in geestelijke bindingen vonden, wat men thans in de materie zoekt. Ook zij waren vóór-typen van de homo sapiens.

Men gaat tegenwoordig vaak van de foutieve veronderstelling uit, dat men over flatgebouwen, televisie en centrale verwarming moet beschikken om intelligent te zijn. Geloof mij, met een stenen bijl kan een mens intelligenter zijn, omdat hij bij een bescheidener levensruimte en levensgebruik een grotere wijsheid en inzicht in het leven kan bezitten. Geestelijk gezien is dit laatste belangrijker dan technisch vermogen, of ingewikkelde beschavingsvormen.

Vraag: De antroposofen stellen dat de vroege mens een andere vorm had dan wij heden bezitten, o.a. in verband met kosmische straling.

Antwoord: Wanneer u een ogenblik nadenkt, zult u begrijpen, dat althans in een openstaan als een kelk een dergelijke stelling onjuist moet zijn. De kwetsbaarheid zou dan zó groot zijn, dat een dergelijke mensensoort niet zou kunnen voortleven. Wat wel aangenomen kan worden is dit: dat gedurende een periode, maar dan moeten wij vóór Atlantis zijn, de beginperiode van het Lemurische tijdperk, dat wij dan kunnen vinden een mens, die door zijn niet oordelen, of paradijstoestand, open staat voor het Goddelijke en dan hoeft deze geen mensvorm te hebben.

Gaan wij verder kijken bij de wisselingsperiode, waarbij Lemurië pas ontstaat, dan vinden wij denkende - althans voor de normen van die tijd - denkende wezens, die eerder een robachtige vorm hebben dan een mensachtige, waarbij de plaatsing van de ogen anders is, waarbij de ademhaling nog op andere wijze geschiedt. Dit laatst ook zelfs nog in de eerste Atlantische periode.

Er zijn dus vele verschillen van bouw mogelijk. Het ligt er maar aan hoe wij "mensen" definiëren. Wanneer wij zeggen dat een mens iemand is met een bepaalde schedelbouw, handen en voeten met elk vijf uitsteeksels, plus een neus in zijn aangezicht, dan moet ik zeggen, dat er onder de dieren meer mensen rondlopen soms, dan onder de mensen. Ik zou echter niet graag een dergelijke bewering voor mijn verantwoording nemen en moet dus wel stellen, dat het begrip mens moet worden gezien als gescheiden van een biologische aanduiding als homo sapiens. En namelijk gedefinieerd moet worden als degene, dat bij een voldoende wereldkennis in staat is te komen tot een beschouwen van eigen verhouding tot die wereld en een beoordeling van zichzelf te midden van die wereld. Indien wij dit zo stellen, dan kunnen wij begrijpen, dat vele vormen - ook voordat er ooit sprake was van het huidige ras mens - op deze aarde zijn geweest en nog kunnen komen, die op dit predicaat evenzeer aanspraak kunnen maken, ofschoon zij misschien stammen uit het geslacht der insecten, misschien zelfs bestaan uit vormen die u gas zou noemen. Dit laatste zou uiteindelijk wel eens mogelijk kunnen zijn.

Vraag: Die intelligentie uit de Lemurische en Atlantische periode was dat de verdienste van het individu, of was dat nog overheerst door een groepsgeest?

Antwoord: Praktische geheel Lemurië werd door een groepsgeest overheerst met enkele kleine uitzonderingen te na. In Lemurië vinden wij namelijk het priesterlijk besef.

D.w.z.: de mogelijkheid van enkele individuen, maar niet van allen, om voor een Godheid, of entiteit te treden en daarmee een meer direct contact te hebben. De gehele periode kentekent zich verder door een onderworpenheid aan de groepsgeest en de groepskrachten, waardoor bv. seksualiteit in de maatschappij geen waarde heeft, behalve in bepaalde perioden onder

beheersing van geestelijke krachten. Pas in Atlantis maakte men zich vrij en krijgen wij dus een nieuwe verhouding, waarbij de mens zelf de instincthandelingen redelijk gaat overzien en de voornaamste levensfunctie dan ook zelf gaat bepalen.

Vraag: Voor het contact met die groepsgeest was daar dan het gebruik van de rechter hersenhelft voor?

Antwoord: Het staat er wel mee in verband, maar noodzakelijk is het niet, om de reden dat één ras- of groepsgeest zijn werking heeft door het gehele zenuwstelsel en niet alleen via de hersenen. Maar de ontwikkeling van deze hersenen om een meer bewuste reactie mogelijk te maken is inderdaad in overeenstemming met al hetgeen wij hebben kunnen vaststellen.

Vraag: Dus het toenemend gebruik van de rechter hersenhelft houdt verband met de evolutie van het huidige mensenras?

Antwoord: Inderdaad.

Vraag: Licht de overgang van Lemurisch naar Atlantisch ras op 700.000 jaar?

Antwoord: Indien u de overgang van Lemurië in de eerste fase van het eerste Atlantische ras wilt zien - er zijn namelijk meerdere rassen geweest, ook in Atlantis - dan vermoed ik, dat wij terug kunnen gaan tot ongeveer 1 miljoen 200 duizend jaren; overgangperiode 800.000 jaar geleden Atlantis in volledige en individuele ontwikkeling.

Vraag: In het boek "Man: Whence, How and Whither" wordt een gedetailleerde beschrijving gegeven van het leven op de maan in de tijd dat de aarde nog niet was. Er zouden planten en dieren op de maan geleefd hebben. Ook half dier, half-mens. Kunnen deze maanmensen enigszins worden vergeleken met de mensen, zoals wij die kennen na de beëindiging van de zeven levenscycli op andere planten gereïncarneerd? Moet de voorstelling van zake als onjuist worden gesteld, of is dat waar. Hoe lang geleden heeft zich dat dan afgespeeld. Hoe was het leven op de maan mogelijk bij het ontbreken van een dampkring?

Antwoord: Mag ik stellen dat men van een symboliek gebruik maakt, niet alleen astrologisch, maar ook magisch en zelfs esoterisch, waarbij bepaalde functies en persoonlijkheden en planeten ook aan zon en maan worden toegeschreven, die niet feitelijk zetelen in deze planeten binnen dit zonnestelsel. U kunt het zich misschien makkelijker zo voorstellen: de entiteit, die thans de zon regeert, heeft een periode doorgemaakt als planeetgeest. De entiteit die thans de zon dient en de maan regeert, is een entiteit die eens geleefd heeft als ingewijde op een andere planeet. Zo kunnen wij verder gaan. De beschrijvingen worden zeer plastisch gegeven omtrent deze planeten en kan ik moeilijk ernstig opnemen. Daarbij komt nog, dat Luna eerst door de aarde werd ingevangen, nadat deze wereld reeds gevormd was, zodat de huidige maan niet geheel tot dit zonnestelsel behoort. Dit zal men ontdekken wanneer men eens letterlijk naar de maan gaat, en daar, naast zeer vele vulkanische producten, enkele isotopen zal vinden, die in vrije vorm niet voorkomen op aarde. Hieruit zal blijken dat Luna geen deel van de aarde is geweest, zoals vaak wordt gesteld. Hieruit volgt tevens dat de gestelde theorie niet geheel juist kan zijn. Mij dunkt, dat dit berust op een verkeerde interpretatie, waarbij men mogelijke andere levensvormen en voorwaarden eenvoudig heeft geprojecteerd op de planeten om zo te beantwoorden aan het gekende oude systeem, waarbij invloeden worden vereenzelvigd met planeten, met zon en maan, zodat men er toe komt om de Koning van de Maan, Arcan Rex, te zien als een werkelijke heerser, i.p.v. een geestelijke entiteit, wiens werkingen echter astrologisch bv. enigszins te vergelijken zijn met de maanfasen, de doorgang van de maan door de huizen van de horoscoop.

Daarbij moet men zich realiseren, dat deze zelfde Arcan de z.g. dienende genius van de zon is, zodat dan zo een persoonlijkheid in twee plaatsen tegelijk zou moeten zijn. Dergelijke verschijnselen komen meer voor. Ik geloof hiermee duidelijk gemaakt te hebben, dat hier niet van een volledig juist zijn en zeer waarschijnlijk van een misbegrip van wijsheid van hoofdzakelijk oosterse-magische oorsprong sprake moet zijn. Hierdoor wordt een beeld gegeven dat, ofschoon wel juiste beelden weergevende, deze in een geheel onjuiste samenhang heeft gebracht, zeker zover het de feitelijke ontwikkelingen binnen het zonnestelsel betreft.

Vraag: Indien Luna door de aarde werd gevangen, kan daar geen leven bestaan. Maar heeft er voordien misschien leven bestaan?

Antwoord: Op Luna heeft indertijd inderdaad leven bestaan. Maar dit leven is wel hoofdzakelijk een insectenleven geweest. Luna was oorspronkelijk sterk vulkanisch en is nooit tot een zo volledige afkoeling gekomen als de aarde. Hierdoor waren dus de meer samengestelde levensvormen van deze aarde daar niet mogelijk. Wat er wel kon ontstaan was een soort insectenrijk. Deze wezens verschilden echter nog zeer van hetgeen u insecten noemt. Zij waren zwevers, die zelden op de bodem rustten. Zij voedden zich met elkaar, dan wel met chemische stoffen. Dit is echter reeds zo lang geleden, dat wij de laatste fase van dit soort leven rustig voor Luna een 100.000.000 jaren terug kunnen plaatsen. Waarschijnlijk zelfs meer.

Vraag: Was Luna een planeet van de zon, of kwam zij uit de ruimte?

Antwoord: Luna was, wat u noemt, een dwaalster. Zij werd dit door verandering in het zonnestelsel, waartoe zij oorspronkelijk behoorde. Dit was een z.g. dubbelster systeem, een dubbelster, waarvan de grootste ster instabiel werd. Deze explodeerde. Luna, in een baan, die betrekkelijk ver van de sterren aflag, werd wel gasvormig hierdoor, maar kreeg als massa een zodanige versnelling, dat zij van het zonnestelsel onafhankelijk werd. Zij kwam op haar baan in ons zonnestelsel. Daar passeerde zij de zon betrekkelijk dicht, maar met een zo grote eigen snelheid, dat zij niet in de zon viel, maar door de massa van de zon werd geremd en van haar baan werd afgebogen. Op de terugweg, die vanaf de zon kwam, werd zij door de aarde ingevangen.

Vraag: Het binnenste van de maan is nog altijd vulkanisch?

Antwoord: Ik zou niet graag zeggen: vulkanisch. Indien u hiermede echter bedoelt dat er in de maan nog altijd chemische reacties en werkingen plaatsvinden, zou ik dit wel kunnen bevestigen. Maar deze reacties zijn niet van een zodanige omvang, dat i.v.m. de ontwikkelde hitte, van een werkelijk vulkanisch uitbarsten sprake kan zijn. Wanneer er toch vulkaanuitbarstingen plaats vinden, dan zou dit alleen een gevolg kunnen zijn van een ingrijpen door anderen. Hierdoor zou het mogelijk worden dat chemicaliën, die op het ogenblik in een rustend evenwicht zijn, met elkaar weer in contact komen. Hierdoor zou een, zij het zeer tijdelijke, grote verhitting, een explosieve warmteontlading kunnen ontstaan, waarbij het fijne maanstof - verpulverd steen dat op de maan grote oppervlakten bedekt - mee wordt uitgestoten. Hierdoor ontstaat de illusie van grote vlammen, die met een geelrode gloed hoog de hemelruimte zouden inschieten. Door de samenstelling heeft dit stof bij verhitting een betrekkelijk grote gevoeligheid, mits de temperatuur hoog genoeg is. Het vertoont dan niet alleen gloed, maar zelfs hoge eigen activiteit. Het dooft echter snel, omdat het in de wereldruimte ver beneden het kritieke punt wordt afgekoeld. In Life spreekt men van een uitbarsting van magma. De theorieën die men hoort, zijn vaak zeer verbluffend. Wij moeten echter een ding onthouden. Hoe verder het onderwerp van een theorie van de controleerbare werkelijkheid verwijderd blijft, hoe meer zij waar is in de ogen van de mensen.

Vraag: Zal de Russische raket die de maan passeerde en nu in de aantrekking van de zon komt, het evenwicht van het zonnestelsel niet verstoren?

Antwoord: Wanneer een vlieg op een globe gaat zitten, zal de globe dan omvallen? Op zich kleine factoren hoeven het evenwicht niet te verstoren. Dit wordt duidelijker, wanneer men zich realiseert, dat in het zonnestelsel en op de zon zelf, meteoren en meteorieten doordringen, wier gezamenlijke massa per dag aanmerkelijk meer is, dan het eigen gewicht van de bedoelde kunstmaan. Daar het projectiel reeds een hoge eigen snelheid heeft, die door de aantrekking van de zon nog wordt verhoogd, terwijl het niet op de kern van de zon is gericht, is de waarschijnlijkheid groot, dat zij door middelpuntvliedende kracht rond de zon zal zwieren. Wanneer de baan die thans waarschijnlijk is, daarbij inderdaad geheel wordt gevolgd, zal de satelliet na ongeveer 10 jaren worden ingevangen door Saturnus of Jupiter. Helaas ben ik op het ogenblik niet in staat u zekerheid of een juistere datum te geven, daar dit ingewikkelde berekeningen vergt.

Vraag: Is het verongelukken van die 100 kinderen bij een brand te Chicago nu karma of niet?

Antwoord: Naar mijn inzicht kan het karma zijn voor elk der kinderen afzonderlijk, in de zin dat oorzaak en gevolg - ook eigen wil en bewustzijn - de brand in kwestie, plus de aanwezigheid

daar ter plaatse veroorzaakten. Hun eigen gedrag, beheersing, gehoorzaamheid, heeft ongetwijfeld mede de toestand veroorzaakt, waarin zij door de brand kwamen te verkeren. Was het gevolg de dood, dan hebben zij hierdoor in de stof ongetwijfeld voldoende doorgemaakt, dat aanleiding is voor verdere geestelijke werkzaamheden. Wij kunnen dus zeggen dat hun leven - ondanks dit ongelukkige einde - niet voor niets is geweest.

Vraag: Kan men een overledene in de eerste fase na de overgang helpen, door gedachten naar hem uit te sturen?

Antwoord: Mag ik een andere vraag hier tegenover zetten? Wanneer de kandidaat zich voorbereidt op de beproeving in de examenkamer, acht u het dan dienstig naar hem toe te gaan en tijdens zijn werk met hem te spreken? Neen, nietwaar? Het beste, wat wij voor zo iemand kunnen doen is zorgen, dat de werktuigen die hij nodig heeft, aanwezig zijn, inkt, papier, penseel. Verder is het het beste, te zorgen dat er rond hem een rust bestaat die hij alleen door eigen wil hoeft te verbreken. Zo is het beste, wat u in de eerste periode na de overgang voor de overgegangene kunt doen: hem met liefde te herdenken, doch niet door overmatige betuigingen van rouw en leed hem tot u trachten terug te roepen. Het is voor hem namelijk zeer nadelig, wanneer wij trachten hem op te roepen, of op een andere wijze lastig vallen. Alle pogingen om zich kenbaar te maken van de kant van pas overgegangenen kunnen echter met redelijke dankbaarheid worden aanvaard. Dit onder het voorbehoud, dat zij zichzelf voldoende kunnen identificeren.

Vraag: Maar de krachten van Licht dan, die hen helpen bij de beproevingen, die zij in de geest ondergaan?

Antwoord: Wie zich in de wereld van de geest bevindt, bevindt zich tevens in een wereld, die veel nader staat aan de Lichtende sferen, dan mogelijk is voor iemand die nog gebonden is aan de stof van de aarde. Ongetwijfeld zal de kracht die u wilt geven als een betuiging van genegenheid, zijn waarde hebben. De vraag is echter, of zij dit ook zal hebben, als kracht. Mij doet een dergelijke handelwijze denken aan het dragen van emmers water naar de Niagara-falls. Maar dit is mijn eigen standpunt in deze. Ik geloof dan ook, dat ongetwijfeld alles wat u tracht te doen voor hen die overgegaan zijn in liefde, welwillendheid en genegenheid, ergens en te enigerlei tijd aan iemand ten goede zal komen. Het is echter lang niet zeker dat de gegeven kracht ook inderdaad de resultaten zal bereiken die u er van verwacht.

Zegt de wijsgeer niet: "De hoffelijke glimlach en het gaan van de juiste weg zullen door alle tijden de krachten van Tao bevorderen in heel de wereld." In dezelfde zin kunnen wij zeggen: "Zal niet ons pogen om goed te doen - ongeacht redenen en doel - niet bijdragen tot het totaal van de goede en Lichtende krachten in alle werelden?" Indien u meent een overgegangene te kunnen helpen, laat u dan door niets weerhouden uw krachten uit te zenden. Eis daarvoor echter niets in ruil en verwacht ook niet, dat deze kracht alleen gebruikt zal worden voor het doel, waartoe zij in eerste aanleg door u bestemd werd. Dan zal alles goed gaan.

Vraag: Bent u het er mee eens dat een gedachte die door één enkel individu wordt uitgezonden, in heel de eeuwigheid onmiddellijk zijn doel bereikt?

Antwoord: Dit is waar vanuit het standpunt der goden. Helaas is het niet tastbaar waar vanuit het standpunt van de mensen. Hoe rijkelijk zouden anders de prijzen van de loterijen moeten vloeien. Hoe vol van vrede zou de wereld moeten zijn. Maar ook, hoeveel mensen zouden plotseling, door ongeziene krachten geslagen, niet dood op de aarde neervallen. De kracht der gedachte heeft inderdaad een waarde, die eeuwig is. Voor de schepper is deze waarde verwerkelijkt in de zin, dat elke gedachte-mogelijkheid reeds bestaat. De gedachte schept dan ook een band van harmonie met toestanden die niet voor de denker, maar elders wel bestaan. Dit blijft echter vanuit menselijk standpunt het enige. Van een werking overal kan geen sprake zijn, omdat de verwerkelijking nu eenmaal niet op hetzelfde vlak kan liggen met de gedachte.

Vraag: Welke redenen hebben geleid tot de laatste pauskeuze?

Antwoord: Wij kunnen niet alle redenen openbaren. Ook hier moeten wij de rechten van anderen respecteren. Enkele redenen echter mag ik u wel noemen.

1. De meer democratische instelling van de huidige paus, gepaard gaande met redelijke werkracht en een grote besluitvaardigheid. Dit is aanleiding tot een vergroting van de invloed van de Curie.

2. De neiging van de huidige paus, reeds eerder getoond, om zich uit sociaal streven terug te trekken en daarvoor in de plaats te stellen een direct godsdienstig streven met alle aanvaardbare middelen.

3. Volgens een meerderheid in de conclaaf van kardinalen zijn de eigenschappen en wensen van de huidige paus in overeenstemming met de behoeften van de kerk in deze tijd.

4. Deze en andere overwegingen brachten de kardinalen er toe, te aanvaarden, dat het Gods wil is, dat deze mens de volgende jaren het godsdienstige leven binnen deze grote instelling op deze wereld zal leiden.

Dit laatste is niet mijn eigen mening. Een behoorlijk groot aantal leden van het college van kardinalen werd er echter door verschillende redenen toe gebracht, dit als juist te aanvaarden.

Vraag: Is het voor een westerling raadzaam de orakels van "Het boek der veranderingen" te raadplegen?

Antwoord: Orakel is niet juist. In het kleine kunnen wij echter een aanduiding vinden van het verloop in de grote wereld. De mentaliteit, die voor het raadplegen van een dergelijk orakel nodig is, zal bij een westerling niet vaak voorkomen. Daarom heeft dit weinig doel.

Goedenavond.